

תוכנית מלון "הילטון תל-אביב" דיירי הבתים שלא צויירו יצאו למלחמה

תל-אביב גוש בטון וזכוכית

תמונה מרהיבה, בצבעים טבעיים, חולקה השבוע בין באי טכס הנחת אבן-הפינה למלון הילטון המפואר, העומד לקום על חוף ימה של תל-אביב, דרומית לגן-העצמאות.

בתמונה התנוסס המלון הענק, בן עשרים הקומות, כשלמרגלותיו הים ובריכת הדייגים. אולם יותר מהים הכחול-ניקי, ש"התיימר להיות ימה של תל-אביב, היה מעניין ציור הרקע של התמונה. המלון נראה כשהוא מתמוזג בנוף טרופי מוריק, בין כרי דשא ועצי תמר, כשרחוב הירקון שמאחוריו נראה כשביל חול בין פרדסי חדרה.

הבתים היחידים שנשתלו פה ושם בין גאות-הדשא נראו כביקיות עזובות, הוללות כות ומתפוררות. לנהר הירקון הסמוך לא היה זכר בתמונה.

מלון במקום פארק. אם צייר היה תמונה יכול היה להתעלם במכחולו מאמות דייגי רחוב הירקון, ועשרות דיירי הבתים שממול השטח שהוקצה להקמת המלון, הרי שהיירים לא התעלמו מהמיבנה הגדול ה"מתוכנן במקום. הם הרימו קול צעקה.

השטח שמדרום לגן-העצמאות תוכנן על ידי עיריית תל-אביב, עוד בזמן המנדט הבריטי, כשטח המיועד להקמת גן-ציבורי, ובתורו שכוה גם נרשם בספרי האחוזה. כמה שנים לאחר קום המדינה אף הפקיעה העירייה מיגרשים פרטיים באותה חלקה על מנת להקדישם למטרה זו.

בתחילת השנה שעברה התקשרה חברת אמייב — חברה ישראלית-אמריקאית לי השקעות אשר אף הקימה את השופרסל — עם עיריית תל-אביב, הציעה לה להקים במקום מלון ענק. היה זה אחרי שהחברה התקשרה עם שירות המלונות הגדולה של האמריקני קונרד הילטון, הציעה לו להקים את המלון על חשבונה, תוך התחייבות להחכיר לחברתו את המלון למשך עשרים שנה, תמורת השימוש בשם הילטון.

בניה ללא אישור. העירייה קיבלה את ההצעה ופעלה בריזות. היא הבינה כי עלולה לפרוץ זעקת-חמס אם תפקיע את הקרקע למטרה מסחרית. לכן העבירה את 17 הדונם המוקצבים לרשות-הפיתוח, וזו מכרה את השטח לאמייב.

ברגע בו קיבלה החברה את הקרקע גמת חו החבלים ופועלים החלו בחפירת היסודות. איש מהם לא יחס חשיבות מרובה לכך, שרק ימים מספר קודם פירסמה העירייה ברשומות את התכנית החדשה לבניית ה"מלון, נתנה ארכה של חודשים — כפי שדורש החוק — לכל מי שיש לו התנגדות להקמת המלון, לפנות בתלונתו. העירייה אף לא טרחה לחכות לאישור העדה המחוזית לבניין ערים, החייבת לי-אשר את התוכנית. למרות שהמנדט העירייה פנה אל סגן-ראש-העיר והזהירו מפני "אי נעימויות העלולות להגרם מכך", נמשכו עבודות ההכנה לבניה.

מערכה בשלוש חזיתות. משראו זאת חושבי הבתים שממול פנו מיד לעורך-הדף ד"ר שמאל פישלוב, יפו את כוחו ל"נות לבית-המשפט הגבוה לצדק בבקשה לע"כ את בניין המלון, עורך-הדף התל-אביבי, אשר נלחם לפני

כשמונה שנים נגד הפקעת חוף ביתים, גדירתו ומסירתו לבעלות פרטית, פתח מיד במערכה משפטית בשלוש חזיתות: הוא הגיש כתב-התנגדות לשנוי תוכנית בניין הערים, לפיה יקום במקום מלון במקום גן-ציבורי; צימניעה נגד המשך הבניה הבלתי חוקית, מאחר שלא עברה עדיין ה"ארכה החוקית שניתנה להגשת ההתנגדות לבניה; ובקשה מיוחדת הדרושה מ"מהעירייה לגלות את מיסמכי ההסכמים ש"נחתמו עם החברה המקימה, בטענה כי ב"תור "צד-הנפעל" ישנה הזכות לשולחו לר"אות הסכמים כאלה.

החלטת בית-המשפט הגבוה לצדק תקבע אם מול בתייהם של דיירי רחוב הירקון ישתרע גן-מוריק או גוש בטון וזכוכית ב"דמות מלון מודרני.

עתונות החי הפת

סיפוריהם של אנשים, שנחשבו שנים רבות למתים ולפתע נתגלו כחיים, הם ה"סיפורים האהובים ביותר על בעלי נשמה רומנטית. לעומת זאת, נדירים מאד סיפורים על אנשים שלא היו, אך יש להם סיפור-חיים ארוך ומפורט. איש כזה הופיע השבוע על עמודי על-החמטור.

ברשימה מפורטת סיפר העתון על חבר קיבוץ בית-זרע, שנפטר בגיל 64 והשאיר אחריו אשה ושני בנים.

צבי פרידמן, נאמר בידיעה, "יליד רונה בבולגריה, הצטרף בנעוריו לשומר הצעיר, עלה ב-42 על הקרקע להכשרה בחדרה, התיישב בקיבוץ בית-זרע, ממנו יצא לפעול לות מפלגתית אותה לא נטש עד יום פותו. אבל ככד ירד על קיבוץ בית-זרע. ההלחיה היום מהקיבוץ. האוטובוסים יצאו בשעה 12 מהתחנה המרכזית בטבריה. ספק אם היה מי שבא באותו יום לתחנה המרכזית בטבריה, שכן למחרת, באותו מקום עצמו, בעל הסמטה, התפרסמה ידיעה קצרה תחת הכותרת: "לא בבית-זרע." "לא מת איש בבית-זרע — ואין ולא היה חבר בשם זה ובעל תולדות חיים כאלה בקיבוץ."

משטרה האיש שלא היה

כל דמות גדולה מופיעה על במת ה"היסטוריה פעמיים, קבע פעם קרל מרכס, פעם בדמותה הרצינית ורבת המשקל ה"היסטורית, ופעם כדמות קומית, חסרת חשיבות ומגוחכת. השבוע התאמתה אימרה זו מחדש.

באיתו יום עצמו בו נשם רוברט סובלן את נשימתו האחרונה בבית-החולים ה"לונדוני, עלה לכותרות העיתונים בישראל ב"דמות שנועדה לו התפקיד להיות ב"ן לחיה קומי לדמות הסרגית של סובלן. פיטר ליברמן הופיע על הבימה השבוע, כיום בוקר חמים, כשהוא מוסתר מאחורי גליון של ה"ניו-יורק טיימס. סביב השולחן הקטן בתנובה של רחוב הירקון, מול קול-נוע פרוץ בתל-אביב, הצטופפו אותה שעה חמישה עיתונאים ושלושה צלמים, כשהם מאיצים בעורך-הדף הצעיר אלי פוגטש, (המשך בעמוד 15)

האופנה הישראלית מתפשטת על בני ארץ ייצוא של

אחרים באותה רמה. ניתן להסביר שבישראל התרכזו למעשה כוחות מקצועיים מעולים, אלה שהחזיקו בידיהם את אופנת מרכז אירופה בשנים שלפני מלחמת ה"עולם השניה, והיידע שלהם הוא שתורם לאיכותם של מוצרי האופנה הישראלים. אלא שנתונים אלה מעידים רק על טיבו של המוצר. ולא דווקא הטיב הוא הקובע את הדרושה. קשה גם לציין סיגנון מקורי במוצרי האופנה הישראלים. פה ושם, ב"מוצרי משכית או יוצרי, ניתן למצוא ניס"י יונת לסיגנון מקורי. אולם רוב מוצרי ה"אופנה הנפוצים, משתדלים בעיקר שלא ל"פגור אחרי דרישות האופנה שנקבעו במר"כיו האופנה המוכרים.

הסכמים מסחריים, שיתות הפצה ופירסום מת חדישות — גם הם תורמים ודאי לרכיב שת שוקים. אולם אחרי כל אלה נשאר עדיין גורם אחד — שהוא הקובע למעשה את מידת הפופולאריות והביקוש למוצרי האופנה מישראל. וגורם זה היא העובדה שאופנת הייצוא הישראלית היא בעיקרה אופנה לחתיכות. ישראל אינה משתקת מ"צרי לבוש ענמיים להמונים, כפי שעושים האמריקאים, גם לא תלבושות פאר יקרות לבעלי יכולת כצרפתים וכאיטלקים. לעומת זאת מכתנים מוצרי האופנה הישראלים ה"משחקים לחוץ-לארץ בעיקר לאותה שיכבת ביניים של צעירות האוהבות להתלבש ב"הידור ובאמצעים בינוניים.

צעירה ממוצעת, פקידה או זבנית, שמש"כורתה אינה גדולה באופן מיוחד, מקציבה בדרך גדול מאמצעיה הדלים לקניית בגדים ולבוש מבריק שהמחיר יתאים ליכולתה הכספית.

★ ★ ★
הבכר עושה א

איך מצליחים למכור סחורה לחתיכה? על-משכנעים אותה כי בעזרת מוצר מסויים ע"עוד יותר. אפילו אם אותה קונה בפוטנציה אינה מבחינת היופי והגיורה, הרי שעה שהיא רואה לב מונח על גופה של דוגמנית חטובה ויפה, היא נ"גנשי להשכנע, שהבגד הוא העושה את האשה. תורמות דוגמניות האופנה ודוגמניות הצילום הישר"בושיה של האופנה הישראלית, יותר מכל גורם א"אם ירחוני אופנה וחברה אמריקאיים מפורסמים והקוסמופוליסן מצאו לנכון בחודשים האחרונים לפר"של צילומים על האופנה הישראלית על גחניה הש

סערה ציבורית התחוללה לאחרונה סביב אופנת לבוש ישראלית שיוצאה לחוץ-לארץ. היה זה כאשר התברר שביש"ראל נתפרים המדים עבור הצבא המערבי גרמני. אלא שחיילי הבונדסטור לא יכלו להתפאר באקסקלוסיביות של אופנה ישר"אלית. היו להם מתחרים בדמותן של המש"תופת על חופי הריכטירה, של היפהפיות הסקנדינביות שניצלו את הקיץ בחופי ה"רחצה, של נשות החברה הלונדונית ורבות שנים באוסטרליה ונצואלה, בסיגנון רב"גימאיקה. אופנת הלבוש הישראלית הצלי"חה להתלבש עליהן ולא דווקא בצורת מדי"קרב בצבע חאקי.

תוך שנים ספורות הצליחה האופנה הישר"אלית לרכוש לה שם ושחקים בכל קצחי העולם. היא נמכרה בחנויות המפוארות ב"יותר בניו-יורק או בברלין, מוצגת לראחה בתצוגות אופנה מפוארות, כובשת את דפי עתוני הנשים ושבעוני האופנה ברחבי"תבל.

האמת היא שיש משום יומרנות בביטוי"יצוא אופנה". בעצם אין דבר כזה בכלל. אם יצרני שמלות בעולם מחקים את הדג"מים האחרונים המתוכננים בפאריס או ב"רומא, אפשר לכתוב זאת בשם יצוא איפ"נה. מה שקיים בישראל אינו אלא ייצוא מוצרי הלבוש וטקסטיל. אלא שאם ייצוא"זה כבש כבר לעצמו מקום בראש רשימת מוצרי הייצוא התעשייתיים של המדינה, ב"כסום של 12 מיליון דולר לשנה; אם הוא מתרכז רובו ככולו במספר מוצרי הלבוש"לנשים בלבד כמו בגדיים, מעילי גשם, בגדי-חוף ומוצרי טקסטיל, המותאמים ל"עמקן החדש של נשים בסינות שגונות של העולם — ניתן לכנותו כייצוא של אופנה.

★ ★ ★
אופנה לחתיכות

מה מוכר את מוצרי הלבוש הישר"אליים בחוץ-לארץ? כיצד עולה בידם להתחרות במוצרים דומים המיוצרים ב"ארצות מפותחות יותר, בהן כוח העבודה הוא זול ויחידות הייצור הן בממדים עצ"מים?

ניתן למצוא כמה תשובות לכך. אפשר לומר שטיב המוצרים הישראליים אינו נופל באיכותו ואינו עולה במחירו על מוצרים

בגרמניה רקע אקזוטי לתצלום אופנה, שנועד לציין את מקורות הסיגנון הישראלי במעיל כהה אותו מציגה תמר רפפורטייטר. הצילום הופיע בירחון קוסמופוליסן.